

Vi går rundt med skyklapper på og med store huller i vores verdensbillede

Debatbog om hvordan vores virkelighed er

Det er ikke bare store, men megastore spørgsmål psykologen Gilly Gall tager op i sin bog "Bro", som formelt udgives i morgen søndag. Hun skriver til sin bortførte søn, men det handler – i virkeligheden – om virkelighedens karakter, siger hun.

BØGER: Da Gilly Galls ældste barn var 12 år, blev han bortført af sin far. Det sidste spor, politiet fandt, var fra Indien, og der var intet at gøre. De kunne ikke findes.

Men Gilly Gall holdt selvfølgelig ikke op med at tænke på sin søn af den grund.

"Nætterne er dine... Du er der, når jeg er ved at falde i søvn. Tanker. Bekymringer. Længsel. Du fylder mine drømme", skriver hun i sin nye bog "Bro", som har udgivelsesdag i morgen, søndag den 17. september.

Det var egentlig desperation efter at vide, hvordan sønnen havde det, der satte gang i den proces, som

nu foreløbig er endt med "Bro". Desperationen drev Gilly Gall i armene på en clairvoyant, som måske eller måske-ikke kunne fortælle hende, hvordan sønnen Adám havde det, og hvor han var henne.

Kontakten til den clairvoyante førte den dybt skeptiske men alligevel søgende Gilly Gall ind i en ny verden – og en ny forståelse af virkeligheden. Gennem adskillige år har hun nu arbejdet med tingene og fik på et tidspunkt en erkendelse af, at det var nødvendigt at skrive en bog om processen.

Når bogen har fået titlen "Bro", er det selvfølgelig ikke en tilfældighed. Arbejdstitlen var hele tiden "Broen", men den bestemte form svarer ikke til indholdet, mener Gilly Gall.

Bogen handler om energi og om, at energi kan måles. Det lyder tørt og fagligt, men er det ikke, og jeg har brugt min egen personlige historie som en slags lokkemad for at få læserne gennem samme proces, som jeg har

været. Få dem til at læse videre. Budskabet er, at der er en bro mellem det naturvidenskabelige, det overnaturlige eller spirituelle, det religiøse og det psykologiske. "Bro" viser én af de broer, der er mellem de normalt vidt forskellige indgangsvinkler til verden – men der er også andre, forklarer hun.

Lokkemad

Bogen er delt op i tre dele, som viser sig at være skrevet parallelt. Det er med andre ord ikke en kronologisk udvikling, Gilly Gall beskriver, men tre parallelle forløb, som samles på et tidspunkt.

- jeg er startet på bogen 50 gange. Jeg forsøgte igen og igen at komme i gang, men først da jeg tog en helt personlig vinkel, lykkedes det mig at komme videre, fortæller hun.

- Baggrunden for min erkendelses-proces er jo min søns forsvinden, men jeg er så stædig, at der skulle et ordentligt spark som hans bort-

førsel til, før jeg kunne åbne op over for det overnaturlige, som jeg var dybt skeptisk overfor tidligere. Som uddannet psykolog har jeg jo rødder i det naturvidenskabelige.

Gilly Galls personlige historie om sønnens bortførelse er meget smertefuld.

- Faktisk sker det meget oftere, end man tror, at fædre bortfører deres børn. Det påfører mødrene en dyb, dyb smerte, som de mange gange ikke har nogen steder at gå hen med. Når jeg lod min tidligere mand og min søn i fred, skete det af hensyn til barnet – så han i det mindste kunne få ro på i hvert fald én front, fortæller Gilly Gall.

Egentlig er hun ikke bange for, at den stærke personlige historie om den bortførte søn, som hun efter mange år igen kommer i kontakt med, skal stjæle hele opmærksomheden, sådan at hendes budskab drukner.

- Noget vil sive ind alene under læsningen. Også selv om budskabet måske delvist drukner, mener hun.

Himmel og jord

Hun er under sin erkendelsesproces blevet meget bevidst om, at der er "huller" i

vores normale verdensbillede.

- Vores forhold til døden er for eksempel ikke klart. På den ene side hedder det, at der ikke er noget mellem himmel og jord – på den anden side vil folk bestemt ikke have, at deres afdøde bliver brændt som almindeligt restaffald. Vi ønsker en særlig behandling af vores afdøde – men er vi i kontakt med dem efter døden, taler psykologerne normalt om hallucinationer. Det hænger ikke sammen, mener Gilly Gall.

I den private familiebolig i Hellebæk har familien gennem de seneste år været vidner til, at Gilly Gall er kommet i kontakt med noget, der er "*større end mig selv*", siger hun, men understreger, at det ikke er konfliktfyldt.

- Jeg har jo hele tiden bevaret jordforbindelsen siger hun.

- Jeg vil gerne gøre op med både den *useriøse* del af den alternative verden og med den *useriøse* modstand, som næsten enhver form for spirituel tankegang normalt bliver mødt med.

Et ben i hver verden

Følelsen af at stå med et ben i hver lejr – som en bro – fik Gilly Gall

styrket, da hendes bog var færdigskrevet, og der skulle findes et forlag.

- Jeg sendte den til Gyldendal, men der mente den skønlitterære afdeling, at der var tale om en fagbog – og omvendt, fortæller hun.

Derfor endte hun med at lave sit eget forlag, "Diem", og få bogen trykt i Estland.

- Jeg har ikke sendt bogen til andre forlag, for jeg regnede med, at kun de spirituelle forlag ville ønske at udgive den, og jeg ønsker ikke at få "Bro" stemplet som spirituel. Det er den *ikke*, og jeg ville hade at se den udgivet med en forside bestående af lilla skyer med glimmer. Jeg har været meget omhyggelig med at vælge en ren og stram forside, siger Gilly Gall.

Arbejdet som forlægger har været så spændende, at forlaget Diem med "Bro" ikke har udgivet sin sidste bog.

- Det har været utroligt fascinerende arbejde, og jeg har nydt at være med helt ned til den mindste detalje som for eksempel, hvordan et ord skal deles. Det kan være, at "Diem" senere også kan udgive andres bøger, siger hun.

Foreløbig håber Gilly Gall, at "Bro" når ud til et interesseret publikum.

- Jeg tror, bogen vil interessere mange, blandt andet indenfor omsorgssektoren. Jeg tror også, at "Bro" vil appellere til søgende mennesker, og jeg tror, de vil gå hen til deres skeptiske ægtefæller og sige: *"Læs den her. Den handler om dét, jeg mener. Den handler faktisk om energi, der kan måles"*. Endelig ved jeg, den vil være en oplagt lærebog op specielle uddannelser, siger den nybagte forfatter.

"Bro" er skrevet på dansk, for selv om Gilly Gall er opvokset og har taget studentereksamen i Israel, er dansk blevet hendes andet modersmål.

- Jeg var 22-23 år, da jeg kom til Danmark. Jeg har taget min psykolog-uddannelse på dansk, og dansk er mit arbejdsredskab. Det er vigtigt, at jeg forstår de små nuancer i sproget, som er mit arbejdsredskab – og derfor tænker og skriver jeg nu på dansk, fortæller hun.

Netop nu er hun dog i gang med at oversætte "Bro" til hebræisk.

Af Gunhild Korsgaard